

Wnioski:

1. Wyniki leczenia chorych na LP-HD w naszym materiale nie odbiegają od wyników leczenia chorych na klasyczną postać ziarnicy. Ograniczenie zakresu RT w grupie I+II i CHT w grupie III+IV może mieć wpływ na pogorszenie wyników leczenia.
2. Mimo odrębności morfologicznych typ LP-HD powinien być leczony jak klasyczna postać ziarnicy złośliwej.

21

ANALIZA WCZESNYCH I PÓŹNYCH POWIKŁAŃ W GRUPIE CHORYCH LECZONYCH NA ZIARNICĘ ZŁOŚLIWĄ W CENTRUM ONKOLOGII W WARSZAWIE W LATACH 1994-1998

E. Lampka, J. Meder, W. Osiadacz, J. Tajer, B. Brzeska, J. Walewski, A. Kawecki

Centrum Onkologii-Institut Warszawa

W okresie 01.01.1994 do 30.06.1998 w Klinice Radioterapii, a następnie w Klinice Nowotworów Układu Chłonnego Centrum Onkologii – Instytut w Warszawie przeprowadzono prospektywne badania kliniczne, w którym oceniono powikłania leczenia w grupie chorych na ziarnicę złośliwą w stopniach zaawansowania klinicznego I-IV.

Materiał: Analizie poddano 426 chorych w tym 206 kobiet i 220 mężczyzn w wieku 15-77 lat (średnio 35). Przeważali chorzy II stopniu zaawansowania klinicznego, bez objawów ogólnych (A) oraz o stwierdzonym typie mikroskopowym ziarnicy złośliwej NS 1 (szczegółowa charakterystyka grupy zostanie przedstawiona w tabelach).

Metoda: Analizowaną grupę podzielono na 3 podgrupy: samodzielna radioterapia, samodzielna chemioterapia i metoda leczenia skojarzonego (chemio-radioterapia). Leczenie chemiczne prowadzono schematami: MOPP, MOPP/ABV, EVA; natomiast napromienianie w warunkach terapii megawoltowej promieniami gamma kobaltu 60 lub fotonami X o energii 4,9 lub 15 MeV. Wszystkie badania diagnostyczne (badania laboratoryjne i hormonalne, radiologiczno - ultrasonograficzne) niezbędne tło oceny stopnia zaawansowania choroby, stanu funkcji badanych narządów poddanych ocenie powikłań stosowano wyłącznie w oparciu o bazę Centrum Onkologii w Warszawie. W każdej analizowanej podgrupie przeprowadzono analizę wczesnych i późnych powikłań stosowanego leczenia w oparciu o wiarygodną ocenę stanu chorego przed leczeniem, a powikłania oceniono według stosowanych skal WHO i EORTC / RTOG.

Analizie statystycznej poddano również wpływ czynników rokowniczych ziarnicy złośliwej na występowanie powikłań i wzajemne korelacje między nimi.

Wyniki: Leczenie ukończyło obecnie 273 chorych, 51 chorych kontynuuje leczenie z powodu nawrotu procesu chorobowego. Zmarło 48 chorych pierwszorazowych (14 kobiet i 34 mężczyzn), z powodu postępu choroby (33 chorych), powikłań stosowanego leczenia (6 chorych), drugiego nowotworu (6 chorych) oraz z innych przyczyn (3 chorych). Okres obserwacji chorych po leczeniu wynosił od 9 do 54 miesięcy. Średni czas przeżycia chorych znajdujących się w remisji po leczeniu dla całej grupy wynosi 22 miesiące.

Przedstawiono szczegółową analizę najczęściej występujących powikłań wczesnych i późnych: hematologiczne, neurologiczne, hormonalne i kardiologiczne oraz analizę przyczyn zgonów wraz z metodologią prowadzonego badania prospektywnego.

22

PROBLEM OCENY WCZESNEJ KARDIOTOKSYCZNOŚCI U CHORYCH NA NOWOTWORY UKŁADU CHŁONNEGO

W. Osiadacz, Z. Miśkiewicz, E. Lampka, B. Brzeska, J. Tajer, J. Meder

Klinika Nowotworów Układu Chłonnego Centrum Onkologii - Instytut w Warszawie

W ostatnich latach dokonał się znaczny postęp metod diagnostycznych oceniających czynność i funkcję serca. Jednocześnie zaobserwowano wzrost późnej kardiotoxiczności u chorych na nowotwory złośliwe po leczeniu onkologicznym szczególnie po skojarzeniu radio- i chemioterapii.